

سخن چین کیست؟ سخن چینی در موردی گفته می شود که شخص، سخن کسی را برای دیگری نقل کند مثلاً بگوید فلانی در مورد تو چنین و چنان می گفت ، سخن چینی مخصوص سخن گفتن نیست بلکه به غیر سخن هم تعلق می گیرد مانند نوشتن، اشاره و غیره را هم شامل می شود و هر چیزی که صاحبش به افشاء و گفتن آن رضایت نداشته باشد، سخن چینی نامیده می شود. (بحار الأنوار، ۷۲ / ۲۶۹)

مذمت شخصیت شخص سخن چین در بیان قرآن و روایات:

خداوند در سوره مبارکه قلم آیات ۱۱ تا ۱۳ می فرماید: **هَمَّازٍ مَّشَاءٍ بَنَمِيمٍ * مَنَّاعٍ لِّلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ * عْتَلَّ بَعْدَ ذَٰلِكَ رَبِّيمَ** آن که سخت عیبجو و بدگو و گام بردارنده به سخن چینی است. * و بسیار بخیل و بازدارنده از خیر، تجاوزگر و گناه پیشه است * و پس از آن (همه صفات زشت)، خشن و سنگدل و بی اصل و ریشه است.

داستان: نقل شده که مردی غلامی داشت و وقتی خواست او را بفروشد، به مشتری گفت: این عیبی به جز نمانی ندارد. مشتری گفت: مانعی ندارد. وقتی غلام را به منزل برد، پس از چند روز غلام سخن چین به زن آن مرد گفت شوهرت تو را دوست ندارد و قصد بد و اذیت برای تو دارد ولی من راهی بدم که می توانی علاقه او را به خودت جلب کنی. وقتی که شوهرت خوابید، چند تار مو از پشت گردن او با تیغ بردار. زن قبول کرد. غلام سخن چین نزد ارباب رفت و به او گفت همسرت با مرد دیگری رفیق شده و قصد جان تو را دارد. اگر باور نداری شب هنگام خودت را به خواب بزن و از زیر چشم مواظب او باش. مرد خود را به خواب زد و زن را در حالی که تیغ به دست مشغول کردن مو از گردن او بود، دید و زن را گرفت و کشت. فامیل زن تحریک شدند و به نزاع برخاستند و طایفه مرد هم به کمک او آمدند و این نزاع مدت ها ادامه داشت.

حضرت صادق علیه السلام فرمود: **امیر المؤمنین علیه السلام** فرمود:

شِرَارُكُمْ الْمَشَاءُونَ بِالنَّمِيمَةِ - الْمُفَرِّقُونَ بَيْنَ الْأَحِبَّةِ الْمُتَبَتِّغُونَ لِلْبُرْآءِ الْمَعَايِبِ

بدترین شما آن کسانی هستند که سخن چینی کنند، و میان دوستان جدائی افکنند، و برای پاک دامنان عیب جویند. (الکافی، ۲ / ۳۶۹)

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ: عَذَابُ الْقَبْرِ مِنَ النَّمِيمَةِ وَالْغَيْبَةِ وَالْكَذِبِ

عذاب قبر سزای سخن چینی و غیبت و دروغ است. (بحار الأنوار، ۷۲ / ۲۵۹)

امام صادق و امام کاظم و امام حسین و امیر المؤمنین علیهما السلام فرمودند: حُرِّمَتِ الْجَنَّةُ عَلَى ثَلَاثَةٍ - النَّمَامِ وَ مَدْمَنِ الْخَمْرِ وَ الدِّيُوثِ وَ هُوَ الْفَاجِرُ بِهِشْتِ بر سه نفر حرام است: سخن چین، آدمکش و شرابخوار. (ثواب الاعمال، ص: ۴۷۵)

امام صادق علیه السلام فرمود: سخن چین قاتل سه نفر است: قاتل خود و قاتل کسی که سخن چینی او را کرده و کسی که نزد او سخن چینی کرده است. (خصال، ۱ / ۱۶۷)

روایتی در مذمت سخن چینی آمده که شخصی به امام سجّاد علیه السلام عرض کرد:

فلانی درباره شما چنین و چنان گفت؟ فرمود: سوگند به خدا حق برادر خود را حفظ نکردی، زیرا او تو را امین دانسته، (و رازی با تو گفته) ولی تو به او خیانت کردی و حرمت مرا هم نگاه نداشتی، زیرا چیزی را به من گفתי که نیازی به شنیدنش نداشتم، مگر نشنیده ای که سخن چینها سگهای دوزخ اند؟ ضمناً به آن شخص بگو به زودی مرگ همه ما را می گیرد و در گور جای خواهیم گرفت و در قیامت وعده گاه و حاکم بین مردم، خداوند است. (، ارشاد القلوب، ۱ / ۳۰۸)

و گفتیم همه ی گناهان تجسم اعمال دارد و هر عملی به یه شکلی مجسم میشه برای

انسان و آن گروهی که به شکل بوزینه اند: افراد سخن چین هستند Alamdari.ir